మన కథ నిజం కాదా!

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ వెంటనే వాళ్ళకి కనపడకూడదని అమ్మాజీ వెనక్కి దాక్కుని "అమ్మాజీ.. త్వరగా ఆటో ఎక్కేద్దాం ప్లీజ్" అంది కంగారుగా.

"ఊరుకోండి, ఈడు మరీ పాతికరూపాయలడుగుతున్నాడు" అంది అమ్మాజీ.

"పర్లేదు. ఇచ్చేద్దాం" అంటూ గబుక్కున ఆటో ఎక్కేసింది మహా.

అమ్మాజీ అప్పుడు చూసింది మహా వంక, ఆ నలుగురి వంకా.

తను కూడా ఆటో ఎక్కి "ఏటండీ, ఎందుకలా ఆ సన్నాసుల్ని చూసి గాబరా అడతన్నారూ?" అనడిగింది అయోమయంగా.

"వాళ్ళు రౌడీలు" అంది మహా భయంగా.

బదులుగా పకపకా నవ్వేసింది అమ్మాజీ. "ఎవరూ.. ఆ ఎదవలా.. మనీదిలోనే ఆ కొసకంటా వుంటారండి. ఉత్త ఆకతాయెదవలు. ఎవరైన పని జేస్కుంటూ చెంబూ తపాలా వదిలేస్తే ఎత్తుకెల్లి అమ్మేసుకుని ఆ పూట తాగేస్తారు. ఆళ్ళేం జేస్తారు మిమ్మల్ని?" అంది.

"ఉహూ, నీకు తెలియదు అమ్మాజీ. వీళ్ళే ఆ రాత్రి నన్ను తరుముతుంటే సుబ్బూ రక్షించాడు. లేకపోతే నా లైఫ్ ఏమయ్యేదో?" అంది మహా ఆ రోజు సంఘటన తలచుకుని భయంగా.

"ఏడిసేరెదవలూ.. మీ పర్సూ గట్రా కొట్టేద్దావని ఎంటబడుంటారు. ఊరికే బయపడకండి" అంది అమ్మాజీ నవ్వుతూ.

వాళ్ళ మాటల్లోనే కోటగుమ్మం వచ్చేసింది.

"ఏ సాపుకో చెప్పండి" అన్నాడు ఆటో అతను.

"ఏదైనా మంచి ఎలక్ట్రానిక్ షాపుకి" అంది మహా.

ఆటో రాజమండ్రిలో వున్న అతిపెద్ద ఎలక్ట్రానిక్ షాపు ముందాగింది.

ఆటోకి డబ్బులిచ్చి ఇద్దరూ ఆ షాపులోకి అడుగుపెట్టారు. ఏ.సి గాలి మొహానికి తగలగానే ప్రాణం లేచొచ్చింది అమ్మాజీకి. పేరుకి రాజమండ్రిలో అన్ని సంవత్సరాల నుండి వుంటుందే కానీ అలాంటి షాపు ఎన్నడూ చూడలేదు. అక్కడ మనుషుల్ని చూడగానే తన వాటం చూసుకుని సిగ్గుపడుతూ బెరుగ్గా మహా వెంట నడిచింది.

మహా అనేక వస్తువుల్ని చూస్తూ కంపెనీ పేర్లని బట్టి వివరాలు తెలుసుకుంటూ కేటలాగులు చూస్తుంటే అమ్మాజీకి ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది. తమ దగ్గర వున్న మహా ఈమె కాదనిపిస్తున్నది మహా ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుతుంటే.

మహా చివరికి ఒక కంప్యూటర్, ఒక మ్యూజిక్ సిస్టం... ఇంకా కొన్ని వస్తువులు కొని బిల్ చేయించింది. వాళ్ళు అవి ఇంటికి తెచ్చి ఫిక్స్ చేయడానికి ఎడ్రస్ తీసుకున్నారు.

ఇద్దరూ బయటకి వచ్చి ఆటో ఎక్కి మరో బట్టల షాపుకెళ్ళారు.

అది భజన్‌లాల్ బట్టల షాపే.

"ఇది భజన్‌లాల్ దండి. అడిగో ఆయన" అంది అమ్మాజీ గుసగుసగా.

భజన్‌లాల్ అమ్మాజీని గుర్తుపట్టేసాడు. ఆ వెంటనే మహా వంక చూసాడు. ఆ అమ్మాయెవరో అతనికి తెలియలేదు.

అమ్మాజీ అతనికి నమస్కారం పెట్టింది.

"ఏం కావాలి?" అనడిగాడు భజన్‌లాల్.

"నాక్కాదండి. ఈ పాపగారికి. ఊరికే ఆరికూడ...సాయానికి" అంది అమ్మాజీ సిగ్గుగా.

మహా చెప్పింది.

భజన్‌లాల్ ఆమెను కర్టెన్స్ వింగ్‌కి తీసుకెళ్ళాడు.

ప్లెజంట్‌గా వుండే పల్చని తెరలు కిటికీలకి, అదే షేడ్‌లో వున్న కొంచెం దళసరి తెరలు గుమ్మాలకి కొన్నది. మహా. అలానే కొన్ని టవల్స్, నేప్‌కిన్స్, బెడ్ షీట్స్ తీసుకుంది.

చివరికి చీరల వింగ్‌లో కెళ్ళింది మహా.

"చీరలెందుకండి? మీరు కట్టరు కదా!" అని సందేహంగా అడిగింది అమ్మాజీ గుసగుసగా.

"ష్!" అంది మహా.

రెండు నేత చీరలు, మరి రెండు సిల్కు చీరలు. చివరిలో ఒకటి రెండు కొద్దిపాటి జరీవున్న వెంకటగిరి చీరలు తీసుకుంటూ "చూడమ్మాజీ.. వీటిని అమ్మాణమ్మగారు కడతారా?" అనడిగింది.

"అమ్మాజీ ఆశ్చర్యపోతూ చూసి అమ్మాణమ్మగారికా? కడతారండి. అచ్చు ఇలాటియ్యే వున్నాయావిడకి. పాపం పాతయ్యాయిపోయాయి" అంది అమ్మాజీ విచారంగా.

చివరిగా రెండు వాయిల్ చీరలు తీసుకుని వాటి మీదకి బ్లౌజ్ పీసెస్ తీసుకుంది మహా.

"ఇవన్నీ మీరు తీసుకెళ్ళగలరా ఇంటికి పంపించనా?" అనడిగాడు భజన్‌లాల్ ఎడ్రస్ అడుగుతూ.

ఆమె చెప్పిన అడ్రస్ వినేసరికి అతను ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "ఏంటి? మా యింటికా?" అన్నాడు తెల్లబోతూ.

"అవునండీ.. మీరాబాయిగోరి పోర్షన్‌లోకి ఈరే వస్తన్నది" అంది అమ్మాజీ ఉత్సాహంగా.

భజన్‌లాల్ మొహం వికసించింది.

"అవునా.. అయితే నేను పంపిస్తాను" అన్నాడు భజన్‌లాల్ నవ్వుతూ.

మహా మనీ పే చేసింది.

"చాలా సంతోషం. అమ్మ యిల్లు ఇప్పుడు కళకళలాడబోతోందన్నమాట. ఇంకేది కావాలన్నా మీరొక కాల్ చేస్తే చాలు మన షాపులో లేకపోయినా నేను వేరే షాపుల్నుండి పంపే ఏర్పాటు చేస్తాను" అంటూ విజిటింగ్ కార్డు యిచ్చి కూల్‌డ్రింక్స్ తెప్పించి ఇచ్చాడు.

కూల్‌డ్రింక్ తాగుతూ "నాకు ఫర్నీచర్ షాపేదన్నా వుంటే చెప్పండి" అనడిగింది మహా భజన్‌లాల్‌ని.

భజన్‌లాల్ సూచించిన మేరకి అక్కడికెళ్ళారు.

అలా తిరిగి తిరిగి అన్నీ కొనేసరికి ఇద్దరికీ ఆకలేసింది.

ఇద్దరూ ఎవరో సూచన మేరకి గోదావరొడ్డున వున్న మహాలక్ష్మి హోటల్‌కి వెళ్ళారు.

ఇద్దరూ లోనికెళ్తుండగా ఆ నలుగురూ అక్కడ నిలబడి వున్నారు మళ్ళీ.

వాళ్ళని చూసి బిగుసుకుపోయింది మహా మళ్ళీ.

"అక్కా" ఆ నలుగురు కోరస్‌లా పిలిచారు మహాని.

అమ్మాజీ వాళ్ళకేసి చూసి "ఏంటి పిచ్చేషాలేస్తన్నారా.. సుబ్బాకి తెలిసిందంటే ఒళ్ళు చీరేస్తాడు.. తొత్తుకొడుకుల్లారా!" అంది కోపంగా.

"అదికాదక్కా మమ్మల్ని క్షమించు. ఏదో బుద్ధిగడ్డితిని.. మేం మారిపోయాం. మాకేదన్నా పనిప్పించక్కా. ఆకలేస్తంది అన్నం తిని రెండ్రోజులయ్యింది" అన్నారు జాలిగా.

"ఛీ, ఎదవల్లారా! అన్నీ అబద్ధాలు" అంది అమ్మాజీ కోపంగా.

మహా మాత్రం మెత్తబడిపోయింది.

ఎవరైనా అన్నం తినలేదంటే మహా ప్రాణం ఉసూరు మంటుంది.

"మీరు నిజంగానే మారారా?" అనడిగింది.

"ఒట్టు, పెమాణకం అక్కా. లేకపోతే సుబ్బా అన్నకి చెప్పి తోలు తీయించేయ్" అన్నారు వాళ్ళు.

"సరే.. లోపలికి రండి" అంటూ రెస్టారెంటులోకి నడిచింది మహా. ఆమెతోపాటూ వాళ్ళూ.

హోటల్ బాగా నచ్చింది మహాకి.

చుట్టూ కిటికీల్లోంచి కనిపిస్తున్న గోదావరి.

అందరూ భోంచేసాక బయటకి వచ్చారు.

"ఇంకెళ్ళండి" అంది అమ్మాజీ వాళ్ళని.

"మాకేదన్నా పని" అన్నారు నసుగుతూ.

"సాయింత్రం ఇంటికి రండి" అని చెప్పింది మహా.

వాళ్ళు సంతోషంగా వెళ్ళిపోయారు.

"మళ్ళీ వాళ్ళెందుకు?" అనడిగింది అమ్మాజీ.

"ఇంట్లో అన్నీ సర్దిస్తాను. వాళ్ళకి పని యిప్పించినట్లవుతుంది" అంది మహా.

పేల దువ్వెనతోపాటూ మహా యిచ్చిన పాకెట్ చూసి తెల్లబోయింది పాపాయమ్మ.

"ఏటిది?" అనడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

"నువ్వే చూడు మామ్మా" అంది అమ్మాజీ.

"పేకెట్‌లోంచి చీరలు తీసి ఏంటివి?" అని ఇంకా ఆశ్చర్యంగా అడిగింది పాపాయమ్మ.

"చీరలు నీకే పాపగారు కొన్నారు"

ముదురు ఆకుపచ్చ, ఎరుపు రంగుల్లో వున్న ఆ చీరల్ని చూసి కళ్ళనీళ్ళు కార్చింది పాపాయమ్మ.

"ఏటమ్మా.. నువ్వు నాకు కొన్నావా నేనేటి సేసేనని. నాయమ్మే.. నాయమ్మే" అంది ముక్కు, కళ్ళూ తుడుచుకుంటూ

"మీ చీరలు పాతవిగా అయిపోయాయికదా.. మామ్మా ఇవి కట్టుకోండి. నేను తెచ్చానని ఏమీ పొరబాటుగా అనుకోకండి" అంది మహా చిరునవ్వుతో.

"అయ్యో నా మొహానికి అనుకోటమా.? కట్టుకున్నోడు ఏనాడో ఎల్లిపోయాడు. అన్నం పెట్టాల్సిన ఎదవ బొడ్లో డబ్బులు ఎత్తుకు పోయి ఎదవవేషాలేస్తన్నాడు. నేనొంగలేనుగాని చిన్నదానివయినా కాళ్ళకి దణ్ణవెట్టాలనిపిస్తన్నది తల్లీ" అంటూ మళ్ళీ ఏడ్చింది పాపాయమ్మ.

"అంతమాటొద్దు మామ్మా. మీరు నాక్కూడా మామ్మేకదా అంది.

పాపాయమ్మ తన గరుకు చేతుల్తో మహా బుగ్గలు పుణికింది.

ఇద్దరూ గదిలోకెళ్ళాక మహా మంచమ్మీద ఎగిరిదూకి పడుకుని సుబ్బూ వచ్చేలోగా మనం ఆ యింట్లోకి వెళ్ళిపోయి అతన్ని సర్ప్రయిజ్ చేసేయాలి. ఈలోపున అమ్మాణమ్మగారికీ చీరలిచ్చి "ఆవిడ సంగతి చూడు" అంది.

"అవునండి. ఏటి తిన్నారో.. చూసొస్తా" అంది అమ్మాజీ అమ్మాణమ్మగారి చీరల పేకెట్టు తీసుకుంటూ.

"ఇదిగో ఇది కూడా తీసుకో. ఈ సిల్కు చీరలు నీవి" అంది మహా.

"అవునాండీ. నాక్కూడా కొన్నారా! ఇంతోటి మంచివి" అంటూ మురిసిపోయింది అమ్మాజీ.

"ఈ వాయిల్ చీరలు ఆవిడెవరూ అదే ఉమ్మడి సీతవి" అంది మహా

అమ్మాజీ అవి తీసుకుని వెళ్ళగానే ఏదో పెద్ద రిలీఫ్ దొరికినట్లు ఆనందంగా పడుకుని నిద్రపోయింది మహా.

అనుకున్న దానికన్నా మరో రెండురోజులు ఎక్కువగానే పట్టింది సుబ్బూకి.

కారణం యానాంలో వుండే ఎస్తేరు రాజు" మొత్తం అంతా తీర్చేస్తాను, ఆగమ"ని చెప్పడమే. అతనికి ఫ్రెంచి గవర్నమెంటు నుండి రావాల్సిన డబ్బులేవో అందేయట. నర్సాపూర్‌లో వుండే వాళ్ళ అమ్మ సువార్తమ్మ పెంతికోస్తు మతస్తురాలు. ఆవిడకి ప్రపంచమంతా ప్రభువే. పరుల సొమ్ము తింటే యెహోవా పై లోకాలకి అడుగుపెట్టనివ్వడని అప్పులు తీర్చేయమని మరీమరీ చెప్పిందట. అదీగాక ఎస్తేరు రాజుకీమధ్య ఏదో చర్మవ్యాధి సంక్రమించి చాలా బాధపడుతున్నాడట. దాంతో ఆయనకి కనువిప్పు కలిగి మొత్తం తీరుస్తానని చెప్పాడు కన్నీళ్ళతో.

ఆ మాట విని సుబ్బూ చాలా సంతోషించాడు.

మన దేవుళ్ళు కూడా యిలానే చెబుతారు. కానీ ఎవరూ వినడంలేదు అని అనుకున్నాడు బాధగా.

ఆ డబ్బు తీసుకుని - మరికొన్ని చిల్లర వడ్డీలు వసూలు చేసుకుని వెళ్ళేటప్పుడు కన్నా మరింత ఆనందంతో తిరుగు ప్రయాణం పట్టి తిన్నగా కాళిదాసుగారింట్లే చేరుకున్నాడు - ఆ ఆనందాన్ని వెనువెంటనే ఆయనకి అందజేయాలని.

సుబ్బూ బైక్‌ని గోడవార ఆపి బాగ్ తీసుకుని అరుగు మీద వాలు కుర్చీలో కూర్చుని చుట్ట కాలుస్తున్న కాళిదాసుగారికి "నమస్కారం సార్!" అని చెప్పి అరుగు పక్కన రాటకానుకుని కూర్చున్నాడు.

"నువ్వా... బండిమీనొస్తె ఎవరో ఏటో అనుకున్నాను బండెక్కడిది?" అన్నాడు కాళిదాసు ఆరాగా.

"అదంతా తర్వాత చెబుతాను కానీ ముందమ్మగార్ని పిలవండి" అన్నాడు సుబ్బూ హుషారుగా.

"ఏటమ్మగారితో పని? ఇక్కడరుగు మీన నేను మడిసిలా కనబడ్డంలేదా?" అన్నాడు కాళిదాసు చిరుకోపంగా.

"ఎందుక్కనబడ్డం లేదండి. మా బాగా ఆన్తన్నారు. నేను జరిగిన సంగతి రెండుసార్లు చెప్పలేను. అందుకని" అన్నాడు అంతకన్నా మొండిగా.

"ఇదిగో ఈడొచ్చాడు ఒకసారి ఇలా తగలడు" అన్నాడు కాళిదాసు స్టీమింజను రైలు కేకలా గావుపెట్టి.

సత్యవతి బయటకొచ్చి "నువ్వట్రా.. ఏంటి పొద్దునే దిగడ్డావు? ఏంటి కత?" అంది.

"చాలావుందండి. చీకట్నే యానాం నుండి ఏకాయెకి మీ దగ్గరకే వచ్చేసానండి. కాఫీ కూడా తాగలేదు. బండి మధ్యలో ఆపితే కేష్ పోతుందని" అన్నాడు సుబ్బా.

"ఏంటీ? కాషా?" అంటూ తెల్లబోతూ అడిగాడు కాళిదాసు.

"అవును. అంతా చెబుతాను. లోపలికి నడవండి. అరుగు మీద డిస్కషన్ వద్దు" అన్నాడు సుబ్బా పెద్దరికంగా.

కేష్ అనగానే ఆయనకి ప్రాణం లేచొచ్చింది.

వాలు కుర్చీలోంచి లేవలేక అవస్థపడుతుంటే సుబ్బా లేవదీసి "లేవడం తెలిస్తేనే కూచోవాలండీ" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"అది తెలుస్తే బంగారంలాంటి పొలవమ్మి ముదనష్టపు వడ్డీలకెందుకిస్తారూ!?" అంటూ రాగం తీసింది సత్యవతి వెనుకనుండి. ఆ మాటకి కళ్ళురిమాడు కాళిదాసు.

"ఆడోస్తే చాలు పెచ్చిపోతావు. ఒకటిచ్చానంటే యెల్లి చెవిటిలంకలో పడతావు"

చెవిటిలంక సత్యవతి పుట్టినూరు. రాజమండ్రి దగ్గర్లో వుంటుంది.

"ఆ పని చెయ్యండి. సుకంగా వుంటది నా పేనం" అంది సత్యవతి విసురుగా.

"మీకో మంచివార్త తెస్తే ఇప్పుడు కూడా కొట్లాటేనా రండి రండి" అంటూ యింట్లోకి దారి తీసాడు సుబ్బా.

వాళ్ళు కూర్చోగానే తన బాగ్‌లోంచి మూటగట్టిన డబ్బు తీసి వాళ్ళకందించి "లెక్క జూసుకోండి" అన్నాడు.

డబ్బు చూడగానే ఆ యిద్దరి కళ్ళలో మెరుపులు మెరిసాయి.

"ఏట్రా యిదంతా. బాగానే వసూలు చేసావ్" అన్నాడు కాళిదాసు మురిపెంగా.

సుబ్బా కొంచెం గర్వంగా కాలరెగరేసి "మరేంటనుకున్నారు సుబ్బా అంటే" అని జరిగిందంతా చెప్పాడు.

"మొత్తం పదిలక్షలు. అందులో ఏడులక్షల పదమూడు వేలు ఎస్తేరు రాజుగారివి. మిగతాది కాకినాడ్లో వసూలు చేసిన చిల్లర వడ్డీలు. అవధాన్లుగారు కూడ వచ్చేనెల అంతా యిచ్చేస్తానన్నారు. ఆళ్ళబ్బాయికి అమెరికాలో వుద్యోగమొచ్చిందట."

బదులుగా వాళ్ళిద్దరి కళ్ళూ చెమర్చాయి. ఆనందంతో.

"నీ రుణం తీర్చుకోలేనురా! ఆ ఎస్తేరు రాజువి రావనుకున్నాను" అన్నాడు కాళిదాసు గద్గదమైన గొంతుతో

"సర్లెండి. ఈ డబ్బంతా అమ్మగారికిచ్చేయండి. మళ్ళీ ఏ సన్నాసులకీ యివ్వకండి. తిరిగి రావు" అన్నాడు.

ఆ పాటికే సత్యవతి మూట యింట్లోకి తీసుకుపోయింది.

"అలాగేలేరా" అన్నాడు కాళిదాసు నవ్వుతూ.

సత్యవతి వస్తూ యిద్దరికీ ఇడ్లీ, కారప్పొడి తెచ్చి యిచ్చి "ఇంక ఆయన చేతికిస్తానేంట్రా" అంటూ.

సుబ్బా, కాళిదాసు టిఫిన్ తింటుంటే మళ్ళీ ఫిల్టర్ కాఫీ పట్టుకొచ్చి వాళ్ళకిచ్చి తనూ గడపెక్కి కూర్చుంది సత్యవతి.

"అవునూ అంతా లోనికట్టుకెళ్లిపోయావేంటీ? ఆడికేవీ యివ్వవా?" అన్నాడు కాళిదాసు.

"వద్దులెండి. బండి తీసుకున్నాను" అన్నాడు సుబ్బు.

"అవునా వచ్చిన కాణ్ణించి అడుగుదావనుకుంటున్నా. ఆబండెక్కడిదిరా?" అన్నాడు కాళిదాసు.

"ఆ మాస్టారుగారు లేరండీ. ఆయన కొడుకుదంట. ఊరికే పడి తుప్పట్టిపోతోందని నాకిచ్చారు."

"అంటే అప్పు కింద ఆ బండి జమేసాడా?"

"ఏదో ఒకటి. చావబోతుంటే అడ్డం పడ్డాను. కావాలంటే తీసుకోండి. పాతికో పరకో జీళ్ళొస్తాయి. చీక్కుంటూ కూర్చుందురిగాని" అన్నాడు సుబ్బా నిష్టూరంగా.

"ఆయన మాట్లకేంటి. ఇప్పుడాయన అదెక్కి వూరేగుతాడా? మా నాన్న పెళ్ళికిచ్చిన రేలీ సైకిలే తొక్కలేక పట్టుకు తిరుగుతుంటే నాకు సిగ్గేసి మా తమ్ముడికిచ్చేసా. అదుండబట్టేగా ఆడు యానం ఎల్లి ఇంత డబ్బట్టుకొచ్చాడు. సిగ్గుండాలి" అంది సత్యవతి ఈసడింపుగా.

"ఇప్పుడు నేనేవన్నాని. ఏనాటి సంగతులో అరికతలా ఆడికి పాడి యినిపిస్తున్నావు! ముందాడికి ఎంతో కొంత యివ్వు" అన్నాడు కాళిదాసు అసహనంగా.

సత్యవతి పదివేలు తెచ్చి "చాలా?" అనడిగింది.

సుబ్బూ వాటినందుకుని "చాలండి. వస్తా. డబ్బు జాగ్రత్తండి. వెంటనే బాంకులో జమ చేసుకోండి" అని రివ్వున బైక్‌మీద ఇంటిదారి పట్టాడు.

"వచ్చావా ఆళ్ళు పైకెల్లిపోయారా. పైకెల్లు" అంది పాపాయమ్మ దోసెలేస్తూ సుబ్బూని చూసి.

"నాకు దోసెలు పంపు మామ్మా బాగా ఆకలేస్తోంది" అంటూ పైకెళ్ళాడు సుబ్బూ.

మహా తలుపు తియ్యగానే అతను ఆశ్చర్యపోయాడు.

"తను సరిగ్గానే వచ్చాడా?" అని తెల్లబోయి ఇంటిని పరికించి చూశాడు.

కిటికీలకి లేత నీలం రంగులో గాలికి ఊగుతున్న పరదాలు, కిటికీలపై అందంగా అమర్చిన లేత నీలం రంగు చిత్రాలు, కొత్త కుర్చీలు ఎదురుగా టేబుల్ మీద అమర్చిన కంప్యూటర్, కొత్త మంచాలు, కొత్త పరుపులు వాటిపై అందమైన బెడ్‌స్ప్రెడ్స్.."

"ఏంటిదంతా?" అన్నాడు కొంత ఆశ్చర్యంగా, మరికొంత అసహనంగా సుబ్బూ.

"ముందు బాగుందా? లేదా? చెప్పు"

"బాగోకేం చేస్తుంది. ఇంత డబ్బెక్కడిది?"

"నాడే బాగోలేదా?"

"ఇన్ని సుఖాలు అవసరమా! ఏదో టాయిలెట్ కోసం నువ్వు అవస్థపడుతున్నావని తీసుకుంటే మరీ యిలా వేస్టు చేస్తావా? నాకిష్టం లేదసలు" అన్నాడు సుబ్బూ కోపంగా.

మహా వెళ్ళి అతని రెండు భుజాలూ చేతులేసి పట్టుకుని "మైడియర్ మొద్దు సుబ్బూ! డబ్బు లేనప్పుడు అప్పులు చేస్తే తప్పు. ఇది నా డబ్బే. మనం వున్న చోట చిన్న చిన్న కంఫర్ట్స్ ఏర్పరచుకోవడం వేస్టుకాదు. చుట్టూ చూడు. గోదారి.. ఇప్పుడు ఆ నీలి తెరల్లోంచి మరింత అందంగా. ఈ కుర్చీలు మరీ ఖరీదైనవేం కావు. ఆ పక్కలు మనకి రోగాలు రాకుండా నీట్‌గా పడుకోడానికి. ఇంత చిన్నవి కూడా వదులుకోవడం దేనికి చెప్పు"

సుబ్బూ ఆమె మాటలు వినడం లేదు. తన భుజాల్ని పట్టుకున్న ఆమె మృదువయిన చేతులు అతన్ని గాలిలో తేలుస్తున్నాయి. ఆ స్పర్శ మనోహరంగా వుంది. అసలే డబ్బు వసూలు చేసి కాళిదాసుగారికిచ్చిన ఆనందంతో వున్నాడతను.

సరిగ్గా అప్పుడే అమ్మాజీ పాపాయమ్మ యిచ్చిన దోసెలు తీసుకుని లోపలికి వచ్చింది.

వస్తూనే ఆ సన్నివేశం చూసి కొంచెం సిగ్గుపడి నవ్వుతూ "ఇదిగో అన్నా టిఫిను - మళ్ళీ వస్తా" అని వెళ్ళబోయింది.

"చూడు అమ్మాజీ, ఇవన్నీ కొన్నానని సుబ్బూ చిరాకుపడుతున్నాడు" అంది మహా గోముగా.

అమ్మాజీ నవ్వింది.

"అద్సరే.. అమ్మాణమ్మగారెలా వున్నారూ?" అనడిగాడు సుబ్బూ.

"అదే బాగు.. ఆ గదిలో" అంది అమ్మాజీ విచారంగా.

"సుబ్బా..."

మహావైపు ఏవిటన్నట్లుగా చూశాడు సుబ్బా.

"నా మాట వింటానంటే.. చెబుతాను."

"ముందు చెప్పు"

"మనం ఖాళీ చేసిన గదిలోకి అమ్మాణమ్మ గారిని, అమ్మాజీని షిఫ్ట్ చేసి ఆ రెండు పోర్షనులు వేరే అద్దెకిచ్చేయి. ఆ గదికి ఒక కిటికీ వుంది. గాలి, వెలుతురూ లేక ఆ మూలగదిలో ఆమె మరీ సిక్ అయిపోతున్నారు. అమ్మాజీకి మాత్రం వచ్చేపోయే వారెవరున్నారూ! ఆవిణ్ణి కనిపెట్టుకుని వుంటుంది" అంది మహా సుబ్బా మొహంలోకి గుచ్చి చూస్తూ.

ఆమె ఆలోచనకి సుబ్బా విస్తుపోయాడు.

ఒక డబ్బున్న ఆడపిల్ల అతి త్వరలోనే అక్కడి స్థితిగతులు అర్థం చేసుకుని సహాయపడాలనుకోవడం అతనికి చాలా నచ్చింది. ఆడపిల్లలు మానసికంగా చాలా త్వరగా ఎదిగిపోతారు. చివరికి అదే మనసుతో మగవాడి చేతిలో ఓడిపోతారు.

సుబ్బా అమ్మాజీ వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"నాకే ఇబ్బందీ లేదన్నా. ఇంతవండి పెడతాను ఆవిడకి. కన్నతల్లిలాంటిది. నాకు మాత్రం ఎవరున్నారూ?" అంది అమ్మాజీ.

"సరే కానివ్వండి. ఇందులో కాదనడానికేముంది?" అన్నాడు సుబ్బా స్నానానికెళ్ళిపోతూ.

అతను బాత్రూంలోకి వెళ్ళగానే అమ్మాజీ మహాని కౌగలించుకుంది.

"మీరు చాలా మంచోరు పాపగారూ" అంటూ ఆనందంగా.

మహాకి చాలా తృప్తిగా, సంతోషంగా వుంది సుబ్బాని ఒప్పించినందుకు.

సుబ్బా స్నానం చేసి వచ్చి "సాయింత్రం రెడీగా వుండు. నిన్నో చోటికి తీసుకెళ్తాను. అక్కడ మాత్రం నువ్వు నీ డబ్బులు తియ్యకూడదు" అంటూ టిఫిన్ తిని బయటకి వెళ్ళిపోతుంటే ఆశ్చర్యంగా చూశారు మహా, అమ్మాజీలు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments